

**utwory z tomu *Ciepło i dreszcze*
przełożyła Halyna Dubyk**

Ulica dzieciństwa. Rok 1964

Co się z tobą porobiło
ulico dzieciństwa
w co się zmieniałaś
ty wielopiętrowa

gdzie są twoje
domki drewniane
same parterówki
czterorodzinne
z rabatami
krzakami mechatych bżów
i kwitnących majowych wiśni
z wąsatą truskawką czerwcową
z serduszkami na drzwiach ustępów
z muchami szmaragdowymi
i dymiącym kartofliskiem na jesieni

Teraz tu są parkingi
a w sklepikach
w których kiedyś dawali
lody leningradzkie
chleb borodinowski
mortadelę ostankińską
wódke „Moskiewską”
śledzia olutorskiego
na sprzedaż mają
części samochodowe
oleje samochodowe
klocki hamulcowe
płyny chłodnicze
wtyczki zapachowe
i inne

jak gdyby teraz
przy Szosie Wojennej
mieszkali nie ludzie
tylko auta

Tu na przykład był fryzjer
z narysowanymi na szybach sylwetkami
wiecznie pachniało tu henną

niedaleko była wędzarnia
która smacznie pachniała rybą wędzoną na zimno

niedaleko dalej piekarnia
z zawrotnym zapachem
świeżo upieczonego chleba

te trzy zapachy
henny
ryby wędzonej
gorącego chleba
mieszając się
tworzyły bukiet który pamiętam do dziś
a w który wplatał się czasem
jodowy zapach wiatru
znad Zatoki Amurskiej
bądź zapach rozgrzanych słońcem
obficie wysmarowanych dziegiem
pokładów kolejowych

Jednookie popiersie
feldmarszałka Kutuzowa
fontanna przy gazonie
placyk miejski
mostek drewniany
pod którym dawała nura
rzeczka Pierwaja
(nurkuje do dziś)
i przez który w roku pięćdziesiątym dziewiątym
na Czajce przejechał Chruszczow
dokładnie naprzeciwko
naszego starego budynku

który o dziwo zachował się
podobnie jak dawny złobek
w którym jest teraz
zarząd miejski
sił bezpieczeństwa
za wysokim kutym ogrodzeniem

a wtedy tam był
drewniany parkan
w który kiedyś
z głupoty
trzępnąłem bumerangiem
który ojciec przywiózł
z rejsu na Antypody
wraz ze skrzynką puszkowanego piwa
konserwowym ananasem
prawdziwymi kokosami
gumą miętową
i bajecznie smaczną czekoladą mleczną

Właśnie tu na podwórku tego złobka
pewnego cichego ciepłego wieczoru
powiesiliśmy
Świńskiego Blondyna
zarzuciwszy sznur
na poręcz metalowej huśtawki
na którą wlaź
najręczniejszy najśmielszy z nas wszystkich
oczywiście że to był Paszka

Świński Blondyn sam proponował
że pobędzie policajem
jak w filmie
co w tv leciał ostatnio

wszystko było uczciwie
sąd
zeznania świadków
wyrok
słowa
Wykonać

To wszystko było
drgające ciało
drżące dłonie
którymi Paszka próbował
poluzować pętlę na szyi
Świńskiego Blondyna
drąca się na coś sroka na gałęzi
wiatr który nagle się zerwał
cień zachodu
dogorywający w żłobkowych oknach
szepł
Weź no weźże
głośny gwałtowny pisk tramwaju
na przejeździe
to wszystko było

był
tajemniczy uśmiech na twarzy Świńskiego Blondyna
gdy wreszcie wyjęliśmy go
z pętli
i gdy złapał oddech

Z tym tajemniczym uśmiechem
chodził potem wszędzie
i tak Świński Blondyn
a w ostrym słońcu czerwcowym
już kompletnie wyliniały
jakby osiwiat

Z tym uśmiechem
siedział na podwórkowej ławce
w ciche i ciepłe wieczory
trzymając się osobno

od grających w domino
w ping-ponga
w badmintona
od czytających przy papierosku
„Roman-Gazietę”
z *Żywymi i martwymi*
od dziewczynek

skaczących przez sznurek
wciąż jeszcze długi
pomimo odciętego końca

Siedział na ławce
z kozikiem w ręku
i wycinał drewniane łyżki
z nazbijanych przez ojca pniaków
które ten dla czegoś
nazywał bąkami

Nie wiem
co potem się stało ze Świńskim Blondynem
ich rodzina zerwała się nagle
z zagranego miejsca
wyjechała do innego miasta

pomagaliśmy ładować rzeczy na gazik
stojący pod klatką
wiązaliśmy węzły na sznurach

To wszystko było
sterty książek przewiązane sznurkami
worki przewiązane sznurkami
komoda i lustro przewiązane sznurkami
maszyna do szycia Singer przewiązana sznurkami
kawałek sznurka w rogu opustoszałego pokoju
na środku którego
zwisiał z sufitu
czarny kłęb kabla
z czarnym plastikowym gwintem
z którego Paszka
dopóki trzymaliśmy go za nogi
sprawnie wykręcił
setkę zakurzoną na świński blond.

Sen

Przypłatał mi się głupi sen
jakoby cała planeta
była poczekalnią
w której każdy człowiek
zajmuje się niby
swoimi sprawami
a w istocie
zwyczajnie czeka.

Czeka
aż ogłoszą
że rejs jest wstrzymany
na czas nieokreślony.

CAŁY TEKST JEST DOSTĘPNY W WYDANIU PAPIEROWYM „TEKSTUALIÓW”
I W PRENUMERACIE INTERNETOWEJ CZASOPISMA.